

Prenos zakonodajnih pooblastil in izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2014 o spremljanju prenosa zakonodajnih pooblastil in nadzoru držav članic nad izvajanjem izvedbenih pooblastil Komisije (2012/2323(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije¹,
- ob upoštevanju skupnega dogovora o delegiranih aktih, ki ga je konferenca predsednikov potrdila 3. marca 2011,
- ob upoštevanju okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo², zlasti točke 15 in Priloge I,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 5. septembra 2012 v zadevi C-355/10, Evropski parlament proti Svetu (še ni objavljena), in tekoče zadeve C-427/12, Komisija proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. maja 2010 o pristojnosti zakonodajnega pooblastila³,
- ob upoštevanju informativnega poročila Evropskega ekonomsko-socialnega odbora, ki je bil sprejet 19. septembra 2013, o boljši pripravi zakonodaje: izvedbeni in delegirani akti,
- ob upoštevanju pisma z dne 26. novembra 2012, ki ga je predsednik Parlamenta naslovil na predsednika konference predsednikov odborov, o horizontalnih načelih za uporabo delegiranih aktov v zvezi z zakonodajnimi programi, ki jih zajema večletni finančni okvir, kakor jih je odobrila konferenca predsednikov na svoji seji dne 15. novembra 2012,
- ob upoštevanju pisma z dne 8. februarja 2013, ki ga je predsednik parlamenta naslovil na predsednika Sveta in Komisije, o pomanjkanju napredka v Svetu pri usklajevanju predlogov na področju kmetijstva in ribištva,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za razvoj, Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za promet in turizem, Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, Odbora za

---

¹ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

² UL L 304, 20.11.2010, str. 47.

³ UL C 81 E, 15.3.2011, str. 6.

ribištvo ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0435/2013),

- A. ker je bila z Lizbonsko pogodbo uvedena možnost, da Parlament in Svet (v nadaljnjem besedilu „zakonodajalca“) del svojih pooblastil v zakonodajnem aktu („temeljnem aktu“) preneseta na Komisijo; ker je prenos pooblastila občutljivo dejanje, pri katerem je Komisiji naročeno, naj izvrši pooblastilo, ki je lastno vlogi zakonodajalca; ker je zato treba zagotoviti pravilno uporabo Pogodbe, da se zagotovi zadostna raven demokratične legitimnosti tudi za delegirane akte; ker mora biti zato izhodišče pri preučitvi prenosa vedno svoboda zakonodajalca; ker je v skladu z ustaljeno sodno prakso za sprejemanje pravil, ki so bistvena za predvideno področje, zadolžen zakonodajalec; to pomeni, da sprejetja določb, ki zahtevajo politično odločanje, ki spada v pristojnost zakonodajalca, ni možno delegirati; ker se zato pooblastilo lahko prenese le za dopolnitev ali spremembo delov zakonodajnega akta, ki niso bistveni; ker bodo delegirani akti, ki jih bo na tej podlagi sprejela Komisija, nezakonodajni akti splošnega področja uporabe; ker mora temeljni akt izrecno opredeljevati cilje, vsebino, področje uporabe in trajanje prenosa pooblastila ter tudi določati pogoje tega prenosa;
- B. ker so za določitev praktičnih ureditev ter usklajenih pojasnil in prednostnih izbir, ki se uporabljajo za prenos zakonodajnih pooblastil v skladu s členom 290 PDEU, Parlament, Svet in Komisija sprejeli skupni dogovor o delegiranih aktih, da bi se prenesena pooblastila lažje izvajala ter da bi Evropski parlament in Svet ta pooblastila učinkovito nadzorovala;
- C. ker Pogodbi določata, da države članice sprejmejo vse ukrepe nacionalnega prava, ki so potrebni za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije; ker se, če so potrebni enotni pogoji za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije, s temi akti na Komisijo (in v nekaterih izjemnih primerih na Svet) prenesejo izvedbena pooblastila, kot je določeno v členu 291 PDEU; ker se, če temeljni akt zahteva, da morajo države članice nadzirati Komisijo pri sprejemanju izvedbenih aktov, s temeljnim aktom na Komisijo prenesejo ta izvedbena pooblastila v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011; ker je bila v izjavi, priloženi tej uredbi, ključna zaveza Komisije, da se v tekočem zakonodajnem obdobju nujno dokonča usklajevanje pravnega reda z novim sistemom delegiranih in izvedbenih aktov, vključno s temeljnimi akti, ki se nanašajo na regulativni postopek s pregledom;
- D. ker je zakonodajalec tisti, ki mora za vsak posamezen primer določiti, kako podroben bo vsak zakonodajni akt, in posledično odloči, ali bo treba prenesti pooblastila na Komisijo, da sprejme delegirane akte, in ali bo potrebno, da se s pooblastili zagotovijo enaki pogoji za izvajanje zakonodajnega akta; ker prenos teh delegiranih in izvedbenih pooblastil ni nikoli obvezen; ker pa bi bilo treba možnost prenosa preučiti, kadar sta potrebni prožnost in učinkovitost ter kadar ju ni mogoče doseči z rednim zakonodajnim postopkom; ker mora odločitev o prenosu delegiranih ali izvedbenih pooblastil temeljiti na objektivnih dejavnikih, ki morajo omogočati sodno presojo sprejete rešitve; ker pomanjkanje sodne prakse v zvezi s členom 290 PDEU in merili, ki so v njem določena, otežuje Evropskemu parlamentu in Svetu, da bi dosegla soglasje o razmejitvi med izvedbenimi in delegiranimi akti;
- E. ker prenos pooblastil na Komisijo ni le tehnična zadeva, temveč lahko vključuje politična vprašanja, ki so za državljane in potrošnike, podjetja in celotne sektorje Unije izredno pomembna zaradi svojih morebitnih socialno-gospodarskih, okoljskih in zdravstvenih

posledic;

- F. ker si institucije v zakonodajnih pogajanjih o številnih dokumentih različno razlagajo določene zadeve; ker lahko v skladu s členom 37a Poslovnika parlamentarni odbori pri preučevanju predloga, ki določa delegirane akte, prosijo za mnenje Odbor za pravne zadeve; ker je konferenca predsednikov dne 13. januarja 2012 podprla skupno stališče, 19. aprila 2012 pa horizontalni pristop, ki ga morajo uporabljati posamezni odbori, da bi presegli razhajanja v mnenjih; ker mora Parlament to skupno stališče nadalje razviti, in sicer z določitvijo lastnih meril za uporabo členov 290 in 291 PDEU ter s prizadevanjem, da doseže soglasje glede teh meril s Svetom in Komisijo;

Merila za uporabo členov 290 in 291 PDEU

1. meni, da bi moral Parlament pri uporabi členov 290 in 291 PDEU upoštevati naslednja nezavezujoča merila: ta seznam meril ne bi smel šteti za izčrpnega;
  - o tem, ali je ukrep zavezujoč ali nezavezujoč, se je treba odločiti na osnovi njegove narave in vsebine; v skladu s členom 290 PDEU je mogoče prenesti samo pooblastilo za sprejemanje pravno zavezujočih ukrepov;
  - Komisija lahko zakonodajne akte spreminja samo z delegiranimi akti; to vključuje tudi spremembe prilog, saj so sestavni del zakonodajnega akta; priloge se ne smejo dodajati ali črtati, zato da bi sprožili uporabo delegiranih aktov ali se ji izognili; če zakonodajalec meni, da bi morale biti besedilo sestavni del temeljnega akta, se lahko odloči, da to besedilo vključi v prilogo; to velja še zlasti za sezname ali registre odobrenih izdelkov ali snovi Unije, ki bi morali zaradi pravne varnosti ostati sestavni del osnovnega akta – po potrebi v obliki priloge; ukrepi, namenjeni podrobnejši določitvi natančne vsebine obveznosti, navedenih v zakonodajnem aktu, so zasnovani tako, da temeljni akt dopolnjujejo z nebistvenimi elementi;
  - ukrepe, ki vodijo do izbire prednostih nalog, ciljev ali pričakovanih rezultatov, bi bilo treba sprejemati z delegiranimi akti, če se zakonodajalec odloči, da jih ne bo vključil v sam zakonodajni akt;
  - ukrepi, zasnovani tako, da določajo (dodatne) pogoje, merila ali zahteve, ki jih je treba upoštevati, njihovo izpolnjevanje pa morajo zagotavljati države članice oziroma druge osebe ali subjekti, ki so neposredno povezani z zakonodajo, po definiciji spremenijo vsebino zakonodaje in dodajo nova pravila, ki se splošno uporabljajo; posledično je oblikovanje takšnih dodatnih pravil ali meril mogoče doseči samo z delegiranim aktom; nasprotno pa je izvajanje pravil ali meril, ki so že določena v temeljnem aktu (ali bodočem delegiranem aktu) ter ne spreminjajo vsebine pravic ali obveznosti, ki iz njega izhajajo, in ne sprejemajo nadaljnjih političnih odločitev, mogoče zagotoviti z izvedbenimi akti;
  - Komisija lahko pod določenimi pogoji sprejme dodatna zavezujoča pravila s splošnim področjem uporabe, ki vplivajo na vsebino pravic ali obveznosti, določenih v temeljnem aktu; ti ukrepi po definiciji dopolnjujejo tiste, določene v temeljnem aktu, in dodatno opredeljujejo politiko Unije; to se lahko doseže samo z delegiranim aktom;

- Odvisno od strukture finančnega programa, za katerega gre, bi bilo možno sprejeti nebistvene elemente, ki spreminjajo ali dopolnjujejo temeljni akt, kot so tisti, ki se nanašajo na posebne tehnične zadeve, strateške interese, cilje, pričakovane rezultate itd., z delegiranimi akti, če niso vključeni v temeljni akt. Zakonodajalec se lahko odloči, da dovoli sprejetje z izvedbenimi akti samo za tiste elemente, ki se ne nanašajo na kakršne koli dodatne politične usmeritve ali usmeritve politik.
- ukrep, ki določa vrsto informacij, ki jih je treba navajati v skladu s temeljnim aktom (tj. natančno vsebino informacij), navadno dopolnjuje obveznost navajanja informacij in bi ga bilo treba izvesti z delegiranim aktom;
- ukrep, ki določa ureditve za navajanje informacij (tj. obliko), navadno ne dopolnjuje obveznosti navajanja informacij; takšen ukrep omogoča enotno izvajanje; zato bi ga bilo treba praviloma izvajati z izvedbenimi akti;
- ukrepi, ki določajo postopek (tj. način izvajanja ali uresničevanja), se lahko glede na vsebino, kontekst in naravo določb iz temeljnega akta določijo z delegiranim ali izvedbenim aktom (ali celo bistvenim elementom temeljnega akta); ukrepi, ki določajo sestavne dele postopkov, ki vključujejo nadaljnje nebistvene politične odločitve za dopolnitev zakonodajnega okvira, določenega v temeljnem aktu, bi morali biti na splošno določeni z delegiranimi akti; ukrepi, ki določajo podrobnosti postopkov z namenom zagotoviti enake pogoje za izvajanje obveznosti iz temeljnega akta, bi morali biti na splošno določeni z izvedbenimi akti;
- enako kot pri postopkih se za določanje metod (tj. načinov, kako se nekaj redno in sistematično počne) ali metodologije (tj. pravil, ki določajo metode) uporabljajo delegirani ali izvedbeni akti, odvisno od vsebine in konteksta;
- na splošno bi se morali delegirani akti uporabljati, kadar temeljni akt Komisiji dopušča precej svobodnega odločanja v zvezi z dopolnjevanjem zakonodajnega okvira, določenega v temeljnem aktu;
- dovoljenja so lahko ukrepi splošne uporabe; to so na primer odločitve v zvezi dovoljenjem ali prepovedjo vključitve določene snovi v hrano, kozmetične izdelke itd.; te odločitve so splošne, saj se tičejo vseh subjektov, ki želijo uporabiti to snov; če odločitev Komisije v celoti temelji na merilih iz temeljnega akta, gre v teh primerih lahko za izvedbeni akt; kadar merila še vedno omogočajo Komisiji, da sprejme dodatne nebistvene/sekundarne politične usmeritve ali odločitve, mora biti takšno dovoljenje delegirani akt, saj bi dopolnjeval temeljni akt.
- zakonodajni akt lahko na Komisijo prenese samo pooblastilo za sprejemanje nezakonodajnih aktov, ki se splošno uporabljajo; ukrepov za posamično uporabo zato ni mogoče sprejemati z delegiranimi akti; akt se splošno uporablja, če se uporablja za objektivno določene položaje in ima pravne učinke za skupine oseb, ki so določene splošno in abstraktno;
- izvedbeni akti ne bi smeli dodajati političnih usmeritev, pooblastila, dodeljena Komisiji, pa slednji ne bi smela dopuščati veliko prostora za svobodno odločanje;

Splošne ugotovitve

2. poziva Komisijo in Svet, naj začneta pogajanja s Parlamentom, da bi dosegli sporazum o zgoraj omenjenih merilih; meni, da bi bilo to mogoče doseči v okviru pregleda Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje, ki bi vključeval takšna merila;
3. ponovno izpostavlja sklep o delegiranih in izvedbenih aktih, ki ga je konferenca predsednikov sprejela na sejah 13. januarja 2011 in 19. aprila 2012, ter poudarja, da bi moral Parlament vedno vztrajati pri uporabi delegiranih aktov za vsa pooblastila, prenesena na Komisijo, ki izpolnjujejo merila iz člena 290 PDEU, in da bi bilo treba dokumente, v katerih institucionalne pravice Parlamenta v zvezi z vključevanjem delegiranih aktov niso zaščitene, uvrstiti na dnevni red plenarnega zasedanja, da bi se o njih glasovalo in tako sprejelo dogovor; poudarja, da bi moral Parlament takoj na začetku pogajanj opredeliti vprašanje delegiranih in izvedbenih aktov kot ključno institucionalno vprašanje za Parlament;
4. poziva Komisijo, naj v prihodnje izrecno in učinkovito obrazloži, zakaj v osnutku zakona predlaga delegirani ali izvedbeni akt in zakaj meni, da je vsebina osnutka nebistvena; želi spomniti, da je iz členov 290 in 291 PDEU razvidno, da so delegirani in izvedbeni akti namenjeni obravnavi različnih potreb in se jih torej ne sme medsebojno zamenjevati;
5. meni, da bi bilo za okrepitev položaja poročevalcev Parlamenta v zakonodajnih pogajanjih treba pogosteje uporabiti možnost, da se v skladu s členom 37a Poslovnika zaprosi za mnenje Odbor za pravne zadeve;
6. je zelo zaskrbljen, ker je usklajevanje pravnega reda z Lizbonsko pogodbo štiri leta po njenem začetku veljave le delno uresničeno; pozdravlja nedavne predloge, ki jih je predstavila Komisija za uskladitev preostalih zakonodajnih aktov, ki določajo uporabo regulativnega postopka s pregledom; vendar poudarja, da je treba čim prej začeti pogajanja o teh predlogih, da se ta naloga dokonča pred iztekom tekočega zakonodajnega obdobja; meni, da bi morale biti vsaj vse zadeve, ki so se predhodno obravnavale z regulativnim postopkom s pregledom, zdaj usklajene s členom 290 PDEU, ker so ukrepi, sprejeti z regulativnim postopkom s pregledom, tudi ukrepi s splošnim področjem uporabe, ki spreminjajo nebistvene elemente temeljnega akta, med drugim s črtanjem nekaterih takšnih elementov ali z dopolnjevanjem temeljnega akta z dodajanjem novih nebistvenih elementov; obenem poziva Svet, naj nadaljuje s pogovori o tistih posameznih predlogih za uskladitev, ki so še vedno ustavljeni v Svetu, vključno s predlogi na področju kmetijstva in ribištva;
7. izraža zaskrbljenost, ker bi lahko kljub dejstvu, da je to lahko v določenih primerih dobra rešitev, sistematično ohranjanje vseh elementov politike v temeljnem aktu sčasoma izničilo pomen člena 290 PDEU kot dragocenega sredstva za racionalizacijo zakonodajnega postopka, kar je bil njegov prvotni namen, da bi se izognili mikroupravljanju ter zapletenim in dolgotrajnim postopkom soodločanja; poudarja, da bi bilo ta pristop v nekaterih primerih, kot so sektorji, v katerih se tehnologije še vedno razvijajo, izredno težko uporabiti;
8. poudarja, da bi morala v primerih, v katerih se izbere uporaba izvedbenih aktov, pogajalska skupina Parlamenta pozorno oceniti, kakšna vrsta nadzora s strani držav članic je potrebna ter ali je treba uporabiti svetovalni postopek ali postopek pregleda; poudarja, da bi morale pogajalske skupine Parlamenta, v kolikor se uporablja postopek pregleda, sprejeti tako imenovano „določbo o odsotnosti mnenja“ samo v izjemnih dobro

utemeljenih primerih, saj ta Komisiji preprečuje, da bi sprejela osnutek izvedbenega akta, če odbor, ki je sestavljen iz predstavnikov držav članic in mu predseduje Komisija, nima mnenja;

9. priporoča Komisiji, naj ne zlorablja delegiranih aktov za ponovno razpravo o zadevah, dogovorjenih na politični ravni v dialogih; poudarja, da bi moralo biti po možnosti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov preneseno na Komisijo samo za omejeno obdobje;
10. spodbuja svoje odbore, naj pozorno spremljajo uporabo delegiranih in izvedbenih aktov znotraj svojih področij odgovornosti; s tem namenom poziva Komisijo, naj okrepi upravne ureditve o posredovanju in vlaganju dokumentov, povezanih z delegiranimi akti, tudi pripravljalnih dokumentov, ter tako zagotovi vsaj enako raven obveščenosti in preglednosti kot za obstoječi register izvedbenih aktov in istočasen pretok informacij Evropskemu parlamentu in Svetu kot sozakonodajalcema;
11. meni, da hiter prenos delegiranih aktov glavnim odborom predstavlja pomemben napredek, saj ima pozitiven vpliv na izvrševanje pravice poslancev do nadzora;
12. poudarja politično odgovornost zakonodajalcev in potrebo, da Parlament redno in pravočasno sodeluje v fazi priprave delegiranih aktov ; poziva Komisijo, naj Parlament in poročevalko, pristojno za to vprašanje, v celoti obvešča o predvideni časovni razporeditvi, načrtovanih sestankih skupine strokovnjakov in vsebini predvidenih delegiranih aktov, vključno z zagotovitvijo dostopa do ustreznih podatkovnih zbirk Komisije, kot so spletna stran CIRCA;
13. poziva Komisijo, naj v celoti upošteva odstavek 15 okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo in med drugim poenostavi postopek, v skladu s katerim povabi strokovnjake Parlamenta na srečanja z nacionalnimi strokovnjaki, če to zahteva pristojni parlamentarni odbor; se zaveda, da se zaradi udeležbe strokovnjakov Parlamenta na teh srečanjih Komisija lahko povabi na sestanke v Parlamentu na dodatno izmenjavo mnenj o pripravi delegiranih aktov; poziva Komisijo, naj odstavek 15 okvirnega sporazuma uporablja tudi za tiste dele srečanj držav članic in Komisije, na katerih se obravnavajo zadeve, ki niso povezane z izvedbenimi akti v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011;
14. meni, da je obdobje med posredovanjem končnega osnutka izvedbenih aktov ter njihovim sprejetjem v Komisiji pogosto prekratko, kar ne omogoča primerne nadzora Parlamenta; zato spodbuja Komisijo, naj v celoti spoštuje pravico Parlamenta do nadzora končnih osnutkov izvedbenih aktov v roku enega meseca, v skladu z dogovorom med Parlamentom in Komisijo iz leta 2008 o postopkih komitologije;
15. poziva k dodelitvi zadostnih tehničnih in kadrovskih virov za delegirane in izvedbene akte, da se med drugim zagotovi učinkovito interno posredovanje informacij; meni, da kroženje delegiranih aktov med poslanci s pomočjo glasila poenostavlja nadzor nad temi akti in poslancem omogoča, da pravočasno vložijo ugovore;
16. priporoča imenovanje stalnih poročevalcev za delegirane in izvedbene akte v vsakem odboru, da se zagotovi skladnost v odboru in z drugimi odbori; meni, da je treba podobna vprašanja obravnavati na skladen način, obenem pa ostati prožen;

17. pozdravlja pripravljenost strokovnjakov Komisije za udeležbo na informativnih sestankih s poslanci, saj se je pokazalo, da je priprava takšnih srečanj dovolj časa pred sprejetjem delegiranih aktov zelo koristna za razjasnitev ključnih vidikov takšnih aktov in za lažje delo Parlamenta pri ocenjevanju teh aktov;
18. poleg tega pa naprej poziva zlasti člane pogajalskih ekip, naj pri poročanju pristojnemu odboru po vsakem dialogu pogajanj v skladu s členom 70(4) Poslovnika Parlamenta namenijo posebno pozornost delegiranim in izvedbenim aktom;

Pripombe glede posebnih vprašanj

Kmetijstvo in ribištvo

19. obžaluje dejstvo, da je Svet blokiral dokumentacijo za usklajevanje o bistveni kmetijski in ribiški zakonodaji po neuspešnih pogajanjih v sklopu neformalnih dialogov in prve obravnave v Parlamentu; poudarja, da je razlog za tako stanje pogosto nepripravljenost Sveta, da bi uporabil delegirane akte; ugotavlja, da je bilo mogoče le v okviru celovitega zakonodajnega postopka v zvezi z reformo SKP in SRP najti rešitev za uskladitev, ki bi bila sprejemljiva za obe strani, čeprav bi se o nekaterih določbah lahko sporazumeli le pod pogojem, da te ne bi ustvarile precedensa; poziva Svet, naj pospeši obravnavanje preostale dokumentacije za usklajevanje, da bodo lahko postopki zaključeni pred koncem sedanjega zakonodajnega obdobja;

Razvojno sodelovanje

20. opozarja, da je Parlament v primeru instrumenta za razvojno sodelovanje od leta 2006 izvajal postopek „demokratskega nadzora“ v obliki političnega dialoga s Komisijo o osnutkih ukrepov; vendar ugotavlja, da so izkušnje Parlamenta s to prakso mešane in je bil njegov vpliv na odločitve Komisije omejen;
21. poudarja, da izvedbeni akti na področju razvojnega sodelovanja pogosto temeljijo na predhodnih posvetovanjih s tretjimi stranmi, zato jih je v poznejši fazi uradnega postopka komitologije težje spreminjati; zato poudarja, da bi bilo pravočasno obveščanje Parlamenta in dialog z njim pomemben korak k učinkovitejši rabi nadzornih pristojnosti Parlamenta;

Gospodarske in denarne zadeve

22. poudarja, da uredbe o evropskih nadzornih organih uvajajo na področje finančnih storitev regulativne in izvedbene tehnične standarde, v skladu s katerimi evropski nadzorni organi Komisiji posredujejo osnutke regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov v sprejetje; meni, da bi moral po možnosti delegirani akti glede na tehnično strokovno znanje in izkušnje ter posebna znanja evropskih nadzornih organov raje biti v obliki regulativnih tehničnih standardov kot pa običajnih delegiranih aktov; meni, da bi morala Komisija tudi pred sprejetjem običajnih delegiranih aktov zaprositi za tehnično pomoč ustreznih evropskih nadzornih organov o njihovi vsebini;
23. poudarja, da je v skladu z nekaterimi zakonodajnimi akti rok za pregled regulativnih tehničnih standardov možno podaljšati za dodatni mesec zaradi njihovega obsega in zapletenosti in meni, da bi tovrstna prožnost morala postati splošno pravilo; poudarja tudi, da je zakonodajalec za pregled delegiranih aktov na področju finančnih storitev določil

trimesečni rok, ki se lahko podaljša za tri mesece, in meni, da bi bilo treba to prakso razširiti na druga zahtevna področja;

24. poudarja, da bi se morala ureditev, v skladu s katero se ne sme predložiti delegiranih aktov med obdobjem, ko Parlament ne zaseda, uporabljati tudi za regulativne tehnične standarde;
25. meni, da bi moralo povabiti vsem zainteresiranim stranem, naj se udeležijo interesnih skupin evropskega nadzornega organa, veljati dovolj dolgo (najmanj dva meseca), da bi ga bilo treba posredovati preko različnih sredstev obveščanja, postopek pa bi moral biti jasen in usklajen, da bi zagotovili prijavo kandidatov iz široke baze; opozarja na potrebo po uravnoteženih interesnih skupinah evropskega nadzornega organa v skladu z določbami posameznih uredb;

Zaposlovanje in socialne zadeve

26. opozarja, da je moral Parlament na področju zaposlovanja in socialnih zadev izpodbijati sklep o preoblikovanju evropske mreže EURES na Sodišču, da je zaščitil svoje pristojnosti;

Državljske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

27. poziva Komisijo, naj najkasneje v delovni program vključi predloge za spremembo vseh pravnih aktov nekdanjega tretjega stebra, jih uskladi z novo hierarhijo predpisov ter spoštuje pooblastila, pristojnosti in pravico do obveščeni Evropskega parlamenta v zvezi s prenosom pooblastil na Komisijo, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe; poudarja, da bo potrebna ocena vsakega pravnega akta za opredelitev sklepov, ki jih kot bistvene elemente mora sprejeti zakonodajalec, zlasti ko se dotikajo temeljnih pravic zadevnih oseb, ter sklepov, ki se štejejo kot nebitni elementi (glej sodbo Sodišča v zadevi C-355/10);
28. opozarja, da Svet še naprej sprejema pravne akte na podlagi določb nekdanjega tretjega stebra, čeprav je Lizbonska pogodba že dolgo časa v veljavi, tako da je bil Parlament primoran pred Sodiščem sprožiti pravne postopke;

o

o o

29. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in parlamentom držav članic.